Bijlage 2. Ambtelijk advies inzake aanvraag terrasvergunning P96 [redacted] (stadsdeel Centrum), november 2020

Inhoudelijk is het advies van de stadsdeelcommissie problematisch, omdat een juridische basis voor vergunningverlening ontbreekt. Dat maakt het motiveren van een vergunning ook buitengewoon lastig. In het terrassenbeleid (2008, 2015) zijn terrassen op dekschuiten expliciet uitgesloten. In het waterbeleid (2006) en het bestemmingsplan Water (2012) zijn niet-watergebonden bedrijfsactiviteiten expliciet uitgesloten. De tekst van de ligplaatsvergunning is klip-en-klaar: verleend voor uitsluitend sociaal-culturele activiteiten, aan de Stichting, niet overdraagbaar. Ook de maatwerkmogelijkheden die in het terrasbeleid zijn opgenomen bieden geen soelaas: zij zijn gericht op het iets anders positioneren van een terras, omdat de beleidsregels geen uitkomst bieden en/of afwijking tot een beter resultaat leidt dan het volgen van de beleidsregels. Daarvan is in dit geval geen sprake. Vergunningverlening is dus alleen mogelijk door van het beleid af te wijken. Een reden daarvoor zou in theorie gevonden kunnen worden in tijdsverloop (overgangsrecht, gewekte verwachtingen) maar beide zijn in dit geval niet aan de orde, te meer omdat uit het dossier blijkt dat de situatie ten tijde van de aanvraag ligplaatsvergunning (incidenteel horecagebruik, vooral 's avonds open) onvergelijkbaar is met de situatie ten tijde van het gedoogbesluit (inkomstenderving van [redacted], voor voortbestaan afhankelijk van terrasboot, hele dag geopend).

Gelet op het bovenstaande is een eventuele vergunning ook zeer kwetsbaar in een juridische procedure. En schept een precedent in het ten gunste van de ondernemer afwijken van het beleid voor water en terrassen, zonder dat deze van een goede, juridisch houdbare motivering kan worden voorzien.

Een relevante omstandigheid is nog dat P96 veelvuldig gebruikt wordt voor borrels van de Amsterdamse afdeling van D66.